

Realistes de què?

Hi ha una sèrie de senyors els quals es vanten, amb una superioritat molt pedant, de no entusiasmar-se per cap ideologia, i es mostren frets davant dels esplets de joia de les multituds, quan aquestes es manifesten ja per animar les gestions dels dirigents de llurs partits ja per a celebrar l'èxit d'una actuació.

Aquests senyors, amb cert aire de suficiència, es donen a sí mateixos, el nom d'homes pràctics; d'homes que saben suspesar la valoració de les coses i no els donen altre preu que el que veritablement els calen.

Políticament aquests senyors, ans de l'any vint-i-tres eren conservadors, després de la dictadura i avui són republicans de dreta. Cap d'ells no havia pogut sufrir mai als republicans, car eren genteta que només servíem per a produir escàndols i desordres. Avui s'hi conformen un xic, amb recança encara, però tenen un odi a Macià i a tots els que el segueixen.

Com que no poden dir que és un farsant o un mal polític, li diuen que és un visionari. El que deia Macià i va realitzar, per ells aleshores era una obra de guillats, avui ja reconeixen que va fer-ho molt bé, i si es retirés o bé volgués anar amb ells, fins el considerarien un heroi i el consagrarrien davant la història.

Com que resulta que Macià, vol anar més enllà aquests senyors s'esveren i no poden conformar-se en què Catalunya els dirigeixi un home honrat, sí; però un desgraciat idealista que creu en la justícia i la llibertat del poble.

Es donen compte, però, que amb tot i ésser la gent que disfruten de més mitjans econòmics i que la premsa de més tiratge i més rica és seva, es donen compte, repetim, que són impotents davant la impetuositat del poble, quan aquest s'aixeca per a defensar alguna causa justa.

Es per aquests motius que s'han conformat amb l'actual estat de coses, i fins alguns, el més porucs, de moment s'adheriren amb entusiasme a la República. Però en esdevenir el període de les realitzacions, hem vist com d'una manera simptomàtica s'anava refredant

llur entusiasme, i com aquella premsa que està a les ordres d'aquests usurers de tota ideologia anava abultant qualsevol petita fallida dels revolucionaris i anava mostrant el seu escepticisme per aquelles persones i per aquelles coses que encara no fa cinc mesos varen donar-nos a tots la dignitat de ciutadans i varen salvar-nos d'un segur desordre caòtic, en el qual tothom hi hauria perdut.

Aquests usurers de totes les ideologies els quals es permeten censurar fins les més íntimes coses dels partits i dels homes que no són del seu grat, no poden comportar, i es valen de tots els poderosos mitjants que estan al seu abast, per a fer callar al que té la gosadia de discutir-los els seus negocis, no sempre prou legals.

Per a provar les afirmacions que acabem de fer, només cal que ens fixem quants d'aquests periòdics s'han ocupat de les fugides il·legals de capitals, i de la paralització — feta expressament per a crear dificultats al nou règim — de molts treballs per part dels capitalistes. Perquè hem de tenir en compte que tant perturba una vaga produïda pels obrers com pels capitalistes.

I dels monopolis i dels negocis bruts durant les dictadures, per què no en parlen?

I de les fallides de Banques, les quals tant afecten a les nostres comarques, per què s'ha callat tant i no es fa més llum a l'assumpte?

Una vaga injusta pot aterrar una indústria, però unes fallides com aquestes paralitzen tots els negocis i produeixen un descrèdit a persones i fins ciutats ben alienes a les entitats causants de la catàstrofe, i per això caldria aclarir ben bé els motius que les han produïdes.

Avui ens diuen que callen perquè l'enraonar fóra pitjor per tothom. Som dels que creiem, encara, que les coses s'arreglen enraonant i no callant; amb tot, de moment callarem, per bé que reservant-nos la llibertat d'enraonar quan ho creguem oportú.

Desitjaríem saber quines són les realitats que defensen aquests senyors, els quals, precisament, fonamenten tots els seus negocis en ficcions de crèdit i sempre actuen en defensa de les seves conveniències particulars, sense tenir en compte les conseqüències que poden reportar al benestar general.

Es que no són realitats la misèria que les ambicions i fallides de molts magnats reporta a la societat?

No es tracta, però, d'idealismes sinó d'escampar un escepticisme per les multituds per tal que aquestes deixin d'intervenir en la cosa pública i els capitosts de sempre puguin mangonejar el govern del poble com sempre.

Cultura física

Els esforços de la nostra entitat per orientar la passió esportiva vers una finalitat social van obtenint resultats satisfactoris. Es pot dir que avui, en la nostra ciutat, la cultura física constitueix ja una preocupació general, i que aquesta preocupació ha tingut prou força per a inspirar solucions de govern.

En efecte, la creació de la Junta Autònoma de Cultura física proposada en una de les conclusions de la conversa del nostre estimat company doctor Domènec celebrada al Centre de Lectura, i que tantes simpaties desvetlla, és ja un fet. L'actuació d'aquesta junta ha començat sota els millors auspícis. Formada per significades personalitats locals, relacionades amb els esports, amb la cultura, amb l'assistència social, i amb la instrucció primària, llur primera preocupació ha estat actuar prop de la població escolar, per tal d'assajar en la nostra ciutat el sistema de celebrar periòdicament classes a l'aire lliure, sistema tan preconitzat per la moderna pedagogia i que tan bons resultats està donant als països on ha estat implantat. Aquest serà, es pot dir, el primer pas per a arribar a solucions més àmplies, tals com els exercicis físics diaris, la tarda setmanal a l'aire lliure, l'excursió cada mes a muntanya, o a platja, o a una fàbrica, o a un museu, etc., per tal que la fortitud del cos sigui estimada, cultivada i considerada com el millor suport de la formació moral i intel·lectual.

Per a nosaltres, pel Reus Deportivo, això té d'agradable que amb aquesta actuació es presta la conformitat a les nostres reiterades suggestions, puix que diverses vegades havíem ofert a l'Ajuntament el nostre Estadi per a ús de la població escolar. Si la tasca d'aquesta Junta Autònoma segueix i s'intensifica amb el mateix encert inicial, el problema de la salut col·lectiva estarà en camí de solució.

Esquerra Republicana de Catalunya

Diumenge, dia 23 d'agost

A les 11 del matí

MITING

Oradors, entre altres:

Josep Andreu, J. Sentís i Nogués, Joan Loperena, Ventura Gassol, Puig i Ferrater, Lluhí i Vallescà, Lluís Companys.

A la tarda assemblea comarcal.

Al local del Foment Nacionalista Republicà.